Dosarul nr. 2c-1944/24 /2-24097088-12-2-29082024/

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

12 martie 2026 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău, (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Angela Ciubotaru
Grefier Ionela Braga,
Cu participarea:
Avocatul reclamantului Chiroșca Dorian
Avocatul pîrîtului Dodi Ariadna

a examinat în ședință publică cauza civilă la acțiunea înaintată de The Puma SE Company împotriva SC ”Iuran & Co” SRL, intervenient accesoriu Serviciu Vamal cu privire la constatarea faptului că mărfurile sunt contrafăcute, interzicerea importului, repararea prejudiciului moral, publicarea dispozitivului hotărîrii din cont propriu, compensarea cheltuielilor judiciare și obligarea la inițierea procedurii de distrugere a mărfurilor.

a c o n s t a t a t:

La 29.08.2024, The Puma SE Company, prin intermediul avocatului Dorian Chiroșca, a depus cerere de chemare în judecată împotriva împotriva SC ”Iuran & Co” SRL, intervenient accesoriu Serviciu Vamal cu privire la constatarea faptului că mărfurile sunt contrafăcute, interzicerea importului, repararea prejudiciului moral, publicarea dispozitivului hotărârii din cont propriu, compensarea cheltuielilor judiciare și obligarea la inițierea procedurii de distrugere a mărfurilor,

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, The Puma SE Company, dispune de mai multe mărci înregistrate pe teritoriul Republicii Moldova, în special marca

 *****, înregistrată la OMPI conform Aranjamentului de la Madrid, pentru clasele de produse și servicii 03, 18, 25 conform Clasificării de la Nisa, valabilă pe teritoriul Republicii Moldova până la data de 06.03.2022 și altele.

Notează că *****, înregistrată la OMPI conform Angajamentul de la Madrid, pentru clasele de produse și servicii 25 conform Clasificării de la Nisa, valabilă pe teritoriul Republicii Moldova, până la data de 06.03.2022, și altele.

Precizează că mărcile inyternaționale sunt înregistrate corespunzător în Republica Moldova și incluse în baza de date ROMARIN, pentru aceasta nu se eliberează un certificat fizic de înregistrare, evidenâa ținându-se în format electronic.

La fel, s-a invocat că, pentru a-și proteja efectiv drepturile exclusive asupra mărcilor sale pe teritoriul Republicii Moldova, compania The Puma SE, în conformitate cu prevederile art. 303 al Codului vamal, a solicitat Serviciului Vamal al RM acordarea de protecție la frontieră a mărcilor sale. Potrivit deciziei *****din 16.01.2024 cererea de intervenție depusă de către compania The Puma SE, a fost admisă de Serviciul Vamal al RM, iar mai multe mărci, printre care cele care fac obiectul prezentei cereri de chemare în judecată, au fost admise pentru a fi protejate la frontiera RM pe un termen de un an, care expiră pe data de 12.01.2025.

Menționează reclamantul că prin notificarea Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Biroul Vamal Centru ***** din 22.09.2020 au fost informați despre faptul că la data de 17.09.2020, postul vamal Chișinău (PVI Petricani) a fost reținut un lot de mărfuri în cantitate de 960 bucăți, păpuși pe care sunt aplicate mărcile BARBIE, suspecte a fi contrafăcute. Produsele identificate în urma controlului și reținute de către Serviciul Vamal, au fost vizualizate în baza fotografiilor realizate și puse la dispoziția titularului de drepturi de către Serviciul Vamal. Prin răspunsul nr. 3828 din 30.09.2020 adresat Serviciului Vamal, reclamantul a confirmat că marfa reținută la data de 17.09.2020 aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală ce aparține acesteia, prin urmare este contrafăcută, solicitînd emiterea unei decizii privind distrugerea mărfurilor respective în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Menționează reclamantul că prin notificarea Serviciului Vamal al Republicii Moldova, ***** din 15.07.2024 au fost informați despre faptul că la data de 15.07.2024, postul vamal Chișinău (PVI Petricani) a fost reținut un lot de mărfuri în cantitate de 24 bucăți, perechi pe care sunt aplicate mărcile , succeptibile de a aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală a companiei reclamante.

Comunică că produsele identificate în urma controlului și reținute de către Serviciul Vamal, au fost vizualizate în baza fotografiilor realizate și puse la dispoziția titularului de drepturi de către Serviciul Vamal.

Notează că prin răspunsul adresat Serviciului Vamal, reclamantul a confirmat că marfa reținută la data de 15.07.2024 aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală ce aparține acesteia, prin urmare este contrafăcută, solicitînd emiterea unei decizii privind distrugerea mărfurilor respective în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Susține că la 28.08.2024, a recepționat notificarea Serviciului Vamal cu *****din 07.08.2024, prin care a informat că compania IURAN @ CO SRL a

contestat procesul verbal de reținere a mărfurilor, afirmând că mărfurile importate nu aduc atingere mărcilor companiei The Puma SE, înregistrate corespunzător pe teritoriul RM.

Totodată indică că petiția depusă de pârât nu conține careva înscrisuri cum ar fi facturi sau contract de licență care ar fi ca probe care ar confirma că produsele reținute ar proveni de la The Puma SE sau un distribuitor al aceteia sau că ar exista un acord de la compania reclamantă pentru ca încălțămintea să fie produsă și importată pe teritoriul RM.

Atrage atenția că pârâta nu dispune de dreptul de a folosi în actele de comerț, să importe produsele acoperite de mărcile companiei The Puma SE și anume marca combinată, individuală , respectiv mărfurile declarate pentru import pentru compania pârâtă și reținute de Serviciul Vamal al RMpe data de 15.07.2024, **sunt contrafăcute.**

Concomitent mai indică că , este indentică ci marca înregistrată de compania reclamantă, fiind idnetice după cercetarea pozelor prezentate de către Serviciul Vamal, or, instanța de judecată urmează să stabilească dacă marca care apare pe mărfurile reținute a fost folosit cu autorizația reclamantei sau fără autorizația acesteia.

Atrage atenția că marca este înrgistrată pentru aceeași clasă de produse, care face parte marfa reținută.

Astfel indică că, art. 16 al Acordului TRIPS ratificat de RM prin Legea RM nr. 218-XI din 01.06.2001 „*Titularul unei mărci de fabrică sau de comerț înregistrate va avea dreptul exclusiv de a* ***impiedica orice terți acționînd fără consințământul*** *sau să utilizeze în cadrul operațiunilor comerciale semne care marca de fabrică sau de comerț, a fost înregistrată, în cazul în care o astyfel de utilizare arr genera un risc de confuzie. În cazul de folosința unui semn identic pentru produse sau servicii identice, existența riscului de confuzie va fi prezumată”.*

Relevă reclamanta că prin folosirea de către pârâtă, fără acordul companiilor reclamante, a unor însemne identice cu mărcile înregistrate aparținând companiilor reclamante, se aduc atingere drepturilor de proprietate intelectuală ale acestora. Aceste atingeri se resimt și prin pierderile de ordin material și moral suferite, care nu pot fi compensate decât prin plata unor despăgubiri reprezentând prejudiciile suferite de companiile reclamante ca urmare a actelor de contrafacere săvârșite de către compania pârâtă.

Consideră reclamanta că sunt întrunite toate elementele răspunderii civile delictuale, care le permit să ceară compensarea pierderilor suferite ca urmare a

actelor de contrafacere prin primirea unor despăgubiri de ordin material și moral, drept prevăzut de legislația specifică în materie de proprietate intelectuală. Or, în acțiunile companiei pârâte de încălcare a drepturilor de proprietate intelectuală a companiei reclamante asupra mărcilor înregistrate și deținute pe teritoriul RM și incluse în baza de date națională a AGEPI, se regăsesc cu certitudine temeiurile și condițiile generale ale răspunderii civile delictuale, și anume, fapta ilicită, care apare sub forma acțiunii de import a produselor contrafăcute cu scopul de a le pune în comercializare cu utilizarea, fără drept, a mărcilor verbale dreptul exclusiv asupra cărora este deținut pe teritoriul RM de către Mattel Inc.

Relevă că compania reclamantă nu a încheiat nici un contract de distribuție cu pârâta pentru ca aceasta să comercializeze sau să importe produse utilizând mărcile acesteia și nu a avut niciodată relații comerciale cu aceasta, ce denota lipsa consimțământului companiei Mattel Inc privind utilizarea de către pârâta în cadrul operațiunilor comerciale de import a semnelor identice cu mărcile sale, înregistrate si protejate corespunzător pe teritoriul RM.

Consideră că vinovăția companiei pârâte, se demonstrează prin faptul că mărfurile ce poartă mărcile The Puma SE au fost importate pe teritoriul RM cu bună știință, precum și cauzarea prejudiciului moral titularului mărcilor, care reese din faptul că pârâta profită de mărcile companiei reclamante fără a avea temei legitim în acest sens, în lipsa unui acord de ditribuție sau a unei licențe, ceea ce este contrat practicilor oneste stabilite de legislație, creează impresia de asociere cu mărcile ce aparțin companiei reclamante.

Totodată, consideră că cpârâta denaturează imaginea reclamantei din motiv că se realizează importuri de produse contrafăcute care reproduc mărcile identice sau similare cu mărcile care se reproduc cu mărfurile originale fabricate de compania reclamantă.

Subsecvent indică că acțiunile pârâtei reprezintă o încălcare a dreptului de proprietate intelectuală a companiei reclamante, fiind încadrată în noțiunea de faptă ilicită prevăzută de legislația civilă.

Partea reclamantă mărfurile importate de către pârâtă sunt contrafăcute, fiind probat și din lipsa unui contract de licență, ce ar permite companiei pârâte să importe produse ce poartă mărcile companiei reclamante.

Din considerentele expuse, reiterează că importul efectuat s-a soldat cu încălcarea unor drepturi exclusive de care dispune compania reclamantă și anume dreptul de import, controlul importurilor și toate acțiunile legale realizate de compania reclamantă în reținerea acestui lot de mărfuri, precum și refuzul companiei pârâtei de a distruge mărfurile reținute, urmând procedura legală în coresundere cu reglementările Codului Vamal, au condus la apariția unor circumstanțe care au implicat consecințe economice negative pentru compania reclamantă

Partea reclamantă în motivarea cererii de chemare în judecată face trimitere la pct. 93 al Hotărârii nr. l din 06.02.2017 a Plenului Curții Supreme de Justiție, cu privire la aplicare unor prevederi a legislației din domeniul protecției mărcilor, oferă anumite precizări cu referire la modul de calcul al prejudiciilor, astfel că, ,,instanțele vor reține că prejudiciul rezultă din folosirea unor însemne identice cu mărcile înregistrate, ceea ce nu numai că îi oferă pârâtului un profit nejustificat, dar, în egală măsură, lipsește titularul mărcii de un câștig, pe care l-ar fi avut în condițiile, în care nu ar fi avut loc faptele ilicite. In același timp, renumele societății are de suferit, ca urmare a activităților pârâtului care direcționează în mod greșit consumatorii reclamantului spre alte produse ce nu corespund întotdeauna, din punct de vedere calitativ, cu produsele comercializate de către aceasta. Instanța urmează să verifice, dacă între părți există anumite legături care ar permite pârâtului să folosească mărcile înregistrate. Or, astfel de legături, create doar în mintea consumatorilor, pot aduce atingere reputației mărcii. Se va avea în vedere că prejudiciile suferite de titularul unei mărci sunt cu atât mai mari, cu cât prezența pe piață este mai importantă, fiind afectat beneficiul titularului mărcii, atât prin câștigurile nejustificate ale celui care săvârșește actele ce aduc atingere mărcii, cât și prin pierderile de imagine suferite („diluarea prestigiului"), în urma actelor ilicite".

Atrage atenția instanței de judecată, că pârâta a cauzat daune morale companiei reclamante, prin simplu fapt că mărfurile reținute reproduc mărcile companiei reclamante în maniera de a induce în eroare consumatorul privind originea produselor, de altfel prin comiterea actului de contrafacere are loc diluția mărcilor și se profită pe nedrept de reputația mărcilor, care dau naștere la daune morale.

Indică că cu privire la modul de calculare a daunei morale se explică în pct. 93 al Hotărârii Plenului CSJ care prevede că „*solicitarea unui prejudiciu moral exagerat, nu conduce automat la respingerea totală a daunelor morale, pe motiv că nu au fost dovedite, atâta timp cât nu există dispoziții legale de cuantificare a acestora. Singura obligație a reclamantului, sub aspectul probațiunii, constă în oferirea, ca bază de estimare a prejudiciului moral, a cât mai multor criterii care să asigure caracterul rezonabil al estimării. Dat fiind faptul că nu există un algoritm matematic sau anumite principii contabile, în baza cărora să se calculeze prejudiciul moral, pronunțând o soluție în sensul admiterii daunelor morale, la cuantificarea acestora, instanța va lua la bază o estimare proprie, în raport cu circumstanțele probate în cauză, și anume: gradul ridicat de cunoaștere a mărcii, reputația mărci pe piață, distinctivitatea acestei mărci, profilul pârâtului, eforturile deosebite ale titularului pentru asigurarea si menținerea calității deosebite a produselor astfel marcate, diluarea prestigiului, în urma încălcării dreptului, durata încălcării dreptului la marcă. Astfel, stabilirea cuantumului*

despăgubirilor, pentru prejudicii aduse imaginii unei persoane, presupune o apreciere subiectivă din partea judecătorului, care insă trebuie să aibă în vedere anumite criterii obiective, rezultând din cazul concret, dedus adecăţii, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, să aprecieze gravitatea atingerii aduse acestora. în cazul apariţiei dificultăţii de stabilire a calculului exact, în situaţia în care este dificil de a distinge prejudiciul material de cel moral, instanţa de judecată poate examina aceste cerinţe global" .

Având în vedere renumele mondial al mărcilor companiei reclamante, precum și numărul de produse importate de compania pârâtă, care este de unul semnificativ, consideră oportun stabilirea unor daune morale pentru importul întocmit de compania pârâtă în mărime de 24 000 lei.

În conformitate cu prevederile art. 69 a Legii privind protecția mărcilor, în cazul când s-a constatat încălcarea drepturilor asupra unei mărci, instanța de judecată poate ordona, la cererea reclamantului, luarea de măsuri cu privire la produsele care au încălcat drepturile exclusive asupra mărcii și, în cazurile corespunzătoare, cu privire la materialele și instrumentele care au servit la crearea și fabricarea acestor produse. Printre măsuri vor figura în special și distrugerea produselor, care potrivit alin.(2) al aceluiași articol, aceasta se realizează din contul pârâtului.

Totodată indică art. 73 al Legii privind protecția mărcilor, *„în cadrul acţiunilor privind încălcarea drepturilor protejate asupra mărcii, instanţa judecătorească competentă poate să ordone, la cererea reclamantului şi pe cheltuiala persoanei care a încălcat dreptul protejat, măsuri corespunzătoare, în scopul difuzării informaţiei privind hotărârea judecătorească, inclusiv afişarea acesteia, precum şi publicarea integrală sau parţială a hotărârii".*

Reiterând în baza celor relatate, în vederea respectării prevederilor cap. IV al Codului Vamal cu privire la aplicarea de măsuri la frontieră în vederea protecției proprietății intelectuale, în special a procedurii prevăzute de art. 359; 364; 365 Cod Vamal al RM, art. 16 al Acordului TRIPS, în temeiul prevederilor art.6, art.9, art.61, art.66, art.69, art.72, art.73 și art.83 al Legii nr. 38-XVI din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, precum și fiind în prezența circumstanțelor de fapt și de drept enunțate, în ordinea prevederilor art. 166-168 ale Codului de procedură civilă, respectuos.

Solicită partea reclamantă The Puma SE constatarea faptului, că mărfurile importate de compania pârâtă „IURAN & Co " SRL, în cantitate de 24 perechi de încălțăminte reținute pe data de 15.07.2024 de biroul vamal Centru, încalcă drepturile exclusive privind marca combinată, individuală , ***** înregistrată pentru produsele din clasele 25 - conform Clasificării de la Nisa, titular de drepturi compania PUMA SE, prin urmare sunt contrafăcute; interzicerea

importului neautorizat de către compania pârâtă „IURAN & Co” SRL, a mărfurilor acoperite de marca ***** în cantitate de 24 de perechi de încălțăminte reținute pe data de 15.07.2024 de biroul vamal Centru; obligarea companiei pârâtă „IURAN & Co” SRL, la plata daunelor morale companiei reclamante PUMA SE în mărime de 24 000 lei; obligarea companiei pârâtă „IURAN & Co” SRL, de a publica în presă, pe cheltuiala sa, a dispozitivului hotărârii judecătorești, în două publicații de circulație națională; obligarea companiei pârâtă „IURAN & Co” SRL, la plata cheltuielilor de judecată în valoare de 15 000 lei; obligarea companiei pârâtă „IURAN & Co” SRL, de a iniția procedura de distrugere a mărfurile acoperite de marca ***** în cantitate de 24 de perechi de încălțăminte reținute pe data de 15.07.2024 de biroul vamal Centru, prin depunerea declarației de distrugere la Serviciul Vamal, precum și de a suporta toate cheltuielile de depozitare, manipulare și de păstrare a mărfurilor sub supraveghere vamală, precum și cheltuielile de distrugere sau alte cheltuieli aferente ori similare;

Pârâta SC ”Iuran & Co” SRL, prin intermediul avocatului Adriana Suveica (Dodi) a depus referință prin care a solicitat respingerea acțiunii.

În motivarea poziției sale, reprezentantul pârâtei a menționat că afirmația reclamantei că mărfurile în cantitate de 24 perechi de încălțăminte reținute în data de 15.07.2024 de Biroul Vamal Centru ar fi contrafăcute este una declarativă, deoarece este lipsită de suport probator. În drept, art. 359 lit. 5) din Codul Vamal, în redacția din 26.07.2023 prevede că noțiunea de *mărfuri contrafăcute* semnifică :

a) orice marfa, inclusiv ambalajul acesteia, care poartă, fără autorizație, o marcă identică cu o marcă de produs legal înregistrată pentru același tip de marfă ori o marcă ce nu se deosebește în aspectele sale esențiale de aceasta și care, din acest motiv, încalcă drepturile titularului mărcii legale;

b) orice simbol al unei mărci de produs sau de serviciu (inclusiv logo, etichetă, autoadeziv, broșură, instrucțiuni de utilizare sau document de garanție care poartă un astfel de simbol), chiar dacă este prezentat separat, care se află în aceeași situație cu mărfurile prevăzute la lit. a);

c) orice ambalaj care poartă mărci de produse contrafăcute, care se află în aceeași situație cu mărfurile prevăzute la lit. a).

Atrage atenția că reclamanta susține că elementele figurative care se regăsesc pe încălțămintea reținută sunt IDENTICE cu mărcile figurative înregistrate pe numele companiei The Puma SE.

Notează că această afirmație nu corespunde realității, noțiunea **identic, identică** semnifică: **care coincide întru totul cu ceva** sau cu cineva; la fel cu altceva sau cu altcineva.

Consideră că o simplă analiză comparativă a mărcii revendicate de reclamant și a încălțămintei importate de Pârâtă, arată că semnele confruntate nu sunt identice.

în orice caz, reclamanta nu a indicat în concret care dintre elementele încălțămintei reținute de Serviciul Vamal, coincid în totalitate cu elementele mărcii figurative înregistrat pe numele Pârâtei.

Astfel indică că dacă reclamanta are în vedere elementul grafic central, adică linia curbată și dublă plasată în centrul designului mărcii reclamantei, obiectează că acest element nu este identic cu vreunul dintre elementele componente ale încălțămintei reținute. Or, banda curbată albă - prezentă pe încălțămintea reținută - care începe de la partea din față a pantofului și se extinde spre spate, este împărțită în două părți condiționate. Banda laterală la mijloc este intersectată de o altă bandă, ceea ce de fapt o desparte în două părți.

Indică că art. 16 al Acordului TRIPS ratificat de Republica Moldova prin Legea nr. 218 din 01.06.2001, într-adevăr, prevede: „Titularul unei mărci de fabrică sau de comerț înregistrate va avea dreptul exclusiv de a împiedica orice terți acționând far consimțământul său să utilizeze în cadrul operațiunilor comerciale semen identice sau similare pentru produse sau servicii identice sau similar celor pentru care marca de fabrică sau de comerț a fost înregistrată, în cazul în care o astfel de utilizare ar putea genera un risc de confuzie. În caz de folosire a unui semn identic pentru produse sau servicii identice, existența riscului de confuzie va fi prezumată".

Astfel susține că potrivit normei juridice prenotate, prezumția confuziei este stabilită EXCLUSIV pentru folosirea unui semn **identic** cu o marcă de fabrică sau de comerț, în timp ce pentru semnele similare cu o marcă de fabrică sau comerț, **riscul de confuzie trebuie probat.**

Relevă că nejustificat pe coincidența semnelor aplicate pe încălțămintea reținută de Biroul Vamal Centru cu marca înregistrată, reclamanta a omis să probeze existența riscului de confuzie a produselor comparate.

Pârâtă susține că utilizarea produselor reținute în data de 15.07.2024 de Biroul Vamal Centru nu generează riscul de confuzie cu marca opusă a reclamantului. Această afirmație se probează de rezultatele Raportului-studiu cantitativ, realizat de compania „XPLANE RESEARCH" SRL cu utilizarea softului specializat Evoix Web fieldwork system, în perioada 25 septembrie - 04 octombrie 2024, pe baza unui eșantion de tip probalist, stratificat, aleatoriu, cu respectarea cotelor de gen și vărsă.

Pentru raportarea datelor, s-a aplicat o ponderare, care respectarea cotelor de gen și vârstă, în total - 300 interviuri rezultative cu reprezentanții Grupului Țintă, din care 36% au cumpărat încălțăminte sportive de tip adidași în ultimul an de câteva ori, iar 64% o singură dată în ultimul an.

Potrivit Studiului în cauză, 75% din respondenți cunosc brandul reclamantei, dar în același timp doar 2% din respondenți au presupus că încălțămintea reținută de Biroul Vamal Centru ar aparține brandului Puma.

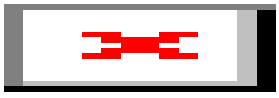
Notează că în cadrul sondajului sociologic respectiv, respondenții au vizualizat doar imaginea încălțămintei, nu încălțămintea ca atare. Este notoriu că atunci când consumatorul merge la magazin să cumpere încălțăminte, inclusiv încălțăminte sportivă de tip adidași, consumatorul supune unei analize mult mai minuțioase produsele expuse pe tejghea, astfel încât la modul practic, având car reper rezultatele studiului sociologic de tip probalist, stratificat, aleatoriu, putem afirma cu certitudine că riscul de confuzie este exclus totalitate.

Invocă și concluzia dată de specialistul în proprietate intelectuală din cadrul companiei „Intelstarf" SRL la solicitarea avocatei subsemnate, anexată la pezenta.

Solicită că respingerea acțiunii în cauză ca fiind lipsită de suport probator și contrară legii.

Din partea reprezentantului reclamantei The Puma SE avocatul Dorian Chiroșca a depus explicații asupra referinței princare menționează că potrrivit pct. 14 al Acordului privind aspectele comerciale ale drepturilor de proprietate intelectuală (TRIPs) valabil pe teritoriul RM prin adoptarea Legii Republicii Moldova nr. 218-XV din 01 iunie 2001 " expresia „mărfuri de marca contrafăcuta" desemnează toate mărfurile, inclusiv ambalajul lor, care poarta fara autorizare o marca de fabrica sau de comerț care este identica cu marca de fabrica sau de comerț înregistrata valabil pentru mărfurile respective, sau care nu poate fi distinsa in aspectele sale esențiale de aceasta marca de fabrica sau de comerț, si care prin aceasta aduce atingere drepturilor titularului mărcii respective in baza legislației tarii de import.

Susține că norma legală citată supra, în mare parte coincide cu prevederile art. 395 din Codul vamal al RM, doar că reprezentantul pârâtului pune accentul pe prima parte a noțiunii, adică insistă pe norma care prevede că semnele trebuie să fie identice, dar că nu ține cont de faptul că norma legală prevede și o a doua condiție " *sau care nu poate fi distinsa in aspectele sale esențiale de aceasta marca de fabrica sau de comerț".* După cum se poate constata din imaginile de mai jos, nu există nici o îndoială că desemnările figurative, adică semnul figurativ de pe produsele importate și marca figurativă ***** *nu poate fi distinsa in aspectele sale esențiale.*

Pentru a evita interpretări greșite, explică instanței de judecată că obiectul litigiului reprezintă banda curbată albă, din centrul produsului exemplificat pe fotografia din stânga. Chiar și în cazul în care admitem că benzile nu sunt identice, în cererea de chemare în judecată am invocat și art. 9 alin. (1) lit. b) al Legii

privind protecția mărcii, ,,înregistrarea mărcii conferă titularului dreptul exclusiv asupra acesteia. Titularul mărcii este în drept să interzică terților să utilizeze în activitatea lor comercială, fără consimțământul său:

b) un semn care, din cauza identității ori similitudinii cu marca înregistrată și identității ori similitudinii produselor sau serviciilor acoperite de semn și de marcă, generează riscul de confuzie în percepția consumatorului; riscul de confuzie include și riscul de asociere între semn și marcă;

notează că în cazul în care admite că semnele sunt similare, urmează a fi stabilite mai multe principii în baza cărora se stabilește similaritatea. Astfel, confuzia la mărci se stabilește atunci când există riscul ca publicul să confunde două mărci datorită asemănărilor lor, în special în ceea ce privește semnul sau numele. În dreptul mărcilor, există mai mulți factori care sunt analizați pentru a stabili dacă există o confuzie sau nu. Acești factori includ: **Asemănarea semnului:** Se analizează similaritățile vizuale, fonetice și conceptuale dintre mărci. Dacă două mărci sunt suficient de asemănătoare în modul în care arată sau sună, riscul de confuzie este mai mare. în speță, instanța de judecată poate stabili de una singură că vizual semnele sunt practic identice: **Produsele sau serviciile similare:** Dacă mărcile sunt utilizate pentru produse sau servicii care sunt similare sau care ar putea fi utilizate într-un mod similar, publicul poate considera că provind din aceeași sursă, ceea ce poate genera confuzie. în speță, produsele sunt identice, or marca reclamantului este înregistrată pentru produsele din clasa 25, încălțăminte sportivă: **Reputația mărcii anterioare:** Dacă una dintre mărci are deja o reputație puternică sau este foarte cunoscută, există riscul ca publicul să confunde o marcă similară ca având o legătură cu aceasta, chiar dacă produsele sunt diferite. în speță, nu poate fi pus la îndoială faptul că mărcile companiei reclamante sunt de notorietate mondială. **Riscul de diluare sau de asociere:** în cazul în care o marcă celebră este folosită într-un context în care ar putea fi asociată cu o altă marcă mai puțin cunoscută, riscul de confuzie poate apărea și datorită posibilei diluări a reputației mărcii celebre: **Gradul de atenție al consumatorilor:** în funcție de produsele sau serviciile implicate, publicul țintă poate fi mai puțin atent sau mai atent în momentul achiziției. Dacă consumatorii sunt mai puțin atenți (de exemplu, în cazul produselor mai ieftine sau de consum rapid), riscul de confuzie este mai mare.

Astfel precizează că potrivit art. 121 Cod de procedură civilă, ,,Instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care ***confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.***

La referința depusă de pârât au fost anexate două înscrisuri, în special un răspuns al mandatarului autorizat Bunescu Marian, director INTERLSTART SRL, în care se constată că semnele figurative disputate nu sunt identice, nici similare.

Urmează a fi apreciat critic acest înscris, or persoana semnatară a acestui înscris nu dispune de împuterniciri sau autorizări de a face astfel de constatări. Acesta, nu conține careva studii din domeniul artelor și nici nu dispune de un statut de expert în domeniu.

Reiterează că instituția de mandatar autorizat, este guvernată de Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 541 din 18.07.2011 cu privire la aprobarea Regulamentului privind activitatea mandatarilor autorizați în proprietatea intelectuală. Potrivit regulamentului citat, *mandatar autorizat* - persoană fizică atestată și înregistrată în Registrul național al mandatarilor autorizați în proprietatea intelectuală (în continuare - Registru), care reprezintă interesele persoanelor fizice și juridice și **le acordă asistența necesară în domeniul protecției obiectelor de proprietate intelectuală.**

Totodată mai menționează art. 4 al aceluiași Regulament prevede că, activitatea mandatarilor autorizați constă în reprezentarea persoanelor fizice și juridice în condițiile prevăzute de contractul de mandat sau de un alt contract cu un conținut analogic (în continuare - contract) și/sau de procura de reprezentare (în continuare - procură) și în acordarea asistenței necesare acestora în domeniul protecției obiectelor de proprietate intelectuală (mărci, invenții, desene și modele industriale, soiuri de plante, topografii de circuite integrate, denumiri de origine, indicații geografice, specialități tradiționale garantate).

Cosideră că mandatarul autorizat Bunescu Marian nu dispune de careva împuterniciri a întocmi răspunsuri având obiect stabilirea confuziei dintre mărci. Potrivit art. 139 alin. (2) Cod de procedură civilă la evaluarea documentelor și altor înscrisuri, instanța judecătorească trebuie să se încredințeze, în raport cu alte probe, că documentul ori un alt înscris *este emis de autoritatea autorizată, că este semnat de persoana împuternicită, că documentul conține toate elementele prescriptibile unor astfel de documente.*

Accentuează că la materialele referinței a fost anexat și un studiu cantitativ (sondaj sociologic), întocmit de o companie anonimă în materia efectuării unor astfel de studii. În respectivul studiu nu există elementele descrise în art. 139 alin. (2) CPC, or acesta nu conține semnătura persoanei care a emis studiul, precum și licența care ar confirma că compania care a efectuat studiul este în drept să efectueze sondaje sociologice.

Partea reclamantă consideră că instanța de judecată urmează să aprecieze critic înscrisul prezentat. În același context de menționat că pârâtul nu a invocat nici o normă legală, care ar oferi un statut juridic acestui înscris, pentru a fi admis și examinat de către instanța de judecată.

Studiul cantitativ nu este reprezentativ, deoarece nu este indicat aria geografică în interiorul căreia a fost efectuat sondajul, or conform practicilor cunoscute în materia respectivă (a se vedea mai jos practica judiciară pertinentă),

din numărul de 310 corespondenți intervievați, cel puțin o jumătate din aceștia trebuia să fie intervievați în regiunea de nord (Bălți) și sud (Cahul) al Republicii Moldova, în speță studiul a fost efectuat pe un eșantion de 300 de interviuri realizate on-line.

Solicită instanței de judecată, ca în temeiul art. 121 Cod de procedură civilă, să fie respins cererea de anexare la materialele cauzei civile a studiului cantitativ, or instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care ***confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului,*** iar în speță acest studiu nu este pertinent, având în vedere explicațiile oferite mai jos.

Totodată menționează că un astfel de studiu în materia similitudinii mărcilor nu este reglementat de legislația RM, astfel nu există o bază normativă care ar stabili anumite cerințe cantitative față de astfel de studii. Prin urmare acest studiu este unul arbitrar și în consecință instanța de judecată urmează să-l respingă, or acesta nu este pertinent.

Studiul a fost efectuat online, respectiv nu este clar dacă conexiunea cu intervievații a avut loc cu contact vizual sau auditiv, or în speță pentru a obține anumite date clare informația trebuia să fie acumulată la interviuri tet-a-tet, pentru ca persoana intervievată să vadă obiectul litigiului în natură.

Atunci când se punea întrebarea dacă cunoașteți brandul, nu se cunoaște dacă se făcea referință la marca figurativă PUMA sau la marca verbală care se află pe încălțăminte. Este foarte reprezentativă fila 8 din studiu, or 75% au spus că cunosc că încălțăminte din imagine aparține companiei PUMA, ceea ce contrazice rezultatele studiului de la fila 10, or din imaginile produselor se vede foarte clar marca figurativă este identică atât pe produsul autentic, cât și produsul care este obiectul prezentului litigiu.

Prin urmare indică că din concluziile studiului se referă la încălțăminte care este diferită dar obiectul litigiului este semnul figurat , al companiei Puma, care a fost folosit ilegal în actele de comerț și care este identic cu semnul de pe produsele importante de compania.

La 03.10.2024, din partea intervenientului accesoriu Serviciu Vamal, a fost depusă referință pe marginea cererii de chemare în judecată.

În motivarea referinței intervenientul accesoriu menționează că potrivit declarației vamale ***** din 10.07.2024, „IURAN & Co” SRL a menționat să vămuiască la Postul vamal regional Chișinău 1 (PVI) un lot de marfă - 32 perechi de încălțăminte sport cu tălpi exterioare din material plastic, pe suprafața cărora sunt aplicate semne similare mărcilor de produs deținute de către titularii de drept The Puma SE și, respectiv, GIORGIO ARMANI SPA, cu valoarea declarată în

sumă de 284, 24 USD susceptibilă de a duce atingere dreptului de proprietate intelectuală ale titularului The Puma SE.

Susține că potrivit Capitolului IV (Titlul IX) din Codul vamal nr. 95/2021 (în continuare Cod) și Secțiunii a 8-a din Regulamentul de punere în aplicare a Codului vamal, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 92/2023, Serviciul Vamal aplică măsuri în vederea protecției proprietății intelectuale, îndreptate spre combaterea traficului de mărfuri contrafăcute și celor piratate.

Indică că, intervențiile în vederea protecției proprietății intelectuale sunt realizate atunci când fularul de drept deține o cerere de intervenție, acceptată de aparatul central al Serviciului Vamal ori din oficiu (ex-officio), prin măsuri prealabile depunerii cererii de intervenție, în .audițiile art.364 sau 369 din Cod.

Informează că au existat suspiciuni rezonabile precum că aceste mărfuri pot încălca drepturile de proprietate intelectuală, în temeiul art. 364 din Cod, Serviciul Vamal a reținut ca susceptibilă de a aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală.

Comunică că, faptul reținerii mărfurilor respective a fost notificat, atât titularilor de drept cât și proprietarului acestora, iar conținutul procesului-verbal de reținere a mărfurilor susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală cu nr.08 din 12.07.2024 a fost comunicat reprezentantului operatorului economic, în ordinea prevăzută a art. 22 alin. (l) lit. a) din Cod.

Susține că în urma notificării biroului vamal Centru cu ***** din 15.07.2024, titularul de drept The Puma SE, prin intermediul reprezentantului său în Republica Moldova (ÎCS TURCU&TURCU SRL), a confirmat că produsele reținute (24 perechi) aduc atingere drepturilor de proprietate intelectuală (contrafăcute), solicitând distrugerea acestora, fapt confirmat prin răspunsul cu nr. 5444 din 22.07.2024 (număr de intrare 14259 din 24.07.2024).

Concomitent indică că în cazul notificării titularului de drept GIORGIO ARMANI SPA, au fost informați despre faptul că acesta n-a inițiat careva proceduri, condiție ce impune ridicarea măsurii de reținere a mărfurilor respective.

Totodată relevă că având la bază prevederile art. 65 din Codul administrativ al RM nr. 116/2018 și probele anexate, comunică faptul că petiționarul a fost repus în termenul prevăzut la art. 364 alin. (8) din Cod, iar copia petiției (contestării) se remite titularului de drept. Or, conform normei sus-numite dacă, în termen de 10 zile lucrătoare de la data suspendării acordării liberului de vamă sau reținerii mărfurilor susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală, declarantul/deținătorul mărfurilor contestă aceste măsuri, Serviciul Vamal informează titularul de drept despre aceasta.

Precizează că potrivit Dispoziției Serviciului Vamal ***** din 12.01.2024 și ***** din 20.03.2024 cu privire la aplicarea de măsuri la frontieră pentru protecția

proprietății intelectuale, organul vamal a acordat protecție la frontieră și în zonele de control vamal ale organelor vamale interne obiectelor proprietății intelectuale.

Astfel specifică că organul vamal în procedura de verificare a declarației vamale, setului de acte însoțeau mărfurile și în procesul efectuării controlului fizic, a constatat, că mărfurile aferente speței sunt susceptibile de a aduce atingere proprietății intelectuale, titularului de drepturi The Puma SE.

Indică că în temeiul alin. (1) pct. b), art. 364 Cod vamal, Serviciul Vamal a expediat notificare *****din 15.07.2024 prin care a informat reprezentantul titularilor de drepturi despre reținerea lotului de marfa susceptibilă de a aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală asupra mărcilor din speță.

Notează că măsurile în vederea asigurării dreptului de proprietate intelectuală se aplică atunci când titularul de drept beneficiază de protecție în baza unei cereri de intervenție a organului vamal acceptată de Serviciul Vamal, sau după caz în condițiile aplicării măsurilor prealabile depunerii cererii de intervenție în ordinea stabilită de prevederile art. 361 Cod vamal al Republicii Moldova care prevede că: „Serviciul Vamal intervine în vederea protecției proprietății intelectuale atunci când există o. cerere de intervenție acceptată de aparatul central al Serviciului Vamal ori din oficiu, prin măsuri prealabile depunerii cererii de intervenție”, măsură aplicată și în cazul mărcilor The Puma SE, în acest sens intervenientul accesoriu dace trimitere la art. 364 Cod Vamal al RM.

Suplimentar indică că la 30.07.2024, pârâtul a contestat procesul verbal din 12.07.2024, de reținere a mărfurilor și obiectelor aflate sub control vamal nr. 08 reținute la postul vamal regional Chișinău, conform art. 364 alin. (7) și art. 365 alin. (1), pct. 2) Cod Vamal, contestația a fost remisă în adresa titularului de drept de proprietate intelectuală pentru a întreține măsuri de rigoare.

Accentuează că acțiunile organului vamal au fost ghidate de cadrul legal, iar procesul verbal de reținere a mărfurilor își menține valabilitatea până la data la care devine irevocabilă hotărârea judecătorească asupra litigiului dat.

Reiterându-și poziția intervenientul accesoriu menționează că este organ de drept al securității economice în sarcina căruia intră apărarea intereselor de stat, a pieței interne/externe în strictă conformitate cu legislația RM.

Astfel susține că pretențiile reclamantului nu sunt adresate către Biroul Vamal la capitolul admitere sau respingerea cererii de chemare în judecată se lasă la discreția instanței.

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, probele prezentate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată conchide de a respinge acțiunea pentru considerentele ce urmează.

Oricine pretinde la un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept urmează să depună în

instanţa competentă o cerere de chemare în judecată /art. 166 alin. (1) CPC/, altfel spus, posibilitatea persoanei de a-și apăra şi valorifica drepturile ori interesele legitime prin concursul justiției se realizează printr-un act procesual ce pune în mișcare acțiunea civilă denumită cerere de chemare în judecată.

Un element indispensabil al acţiunii în jurul căruia pivotează procesul diferit justiției îl reprezintă pretenţiile reclamantului către pîrît, adică solicitările concrete înaintate de persoană care pretinde încălcarea drepturilor și intereselor sale legitime, care și constituie obiectul acţiunii. Orice modificare, concretizare a cerințelor reclamantului urmează să îmbrace forma unei cereri de chemare în judecată.

În virtutea principiului disponibilității precum şi graţie rolului pasiv al judecătorului care guvernează dreptul procesual civil*, judecătorul urmează să se expună strict în limitele obiectului acțiunii formulate de reclamant, fără a devia de la cerințele acestuia şi fără a interveni în discreţia decizională a reclamantului.*

Rolul diriguitor al instanţei de judecată /art. 9 din Codul de procedură civilă/ se rezumă exclusiv la organizarea şi desfăşurarea procesului şi nicidecum la dirijarea conduitei părţilor sub aspectul susţinerii poziţiei procesuale, consolidării apărării şi conturării solicitărilor înaintate spre examinare instanţei de judecată care de altfel reprezintă prerogativa exclusivă a participanţilor la proces în virtutea *principiului contradictorialităţii*, inerent procedurilor civile.

Instanţei judecătoreşti îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfăşurarea procesului, ale cărui limite şi al cărui conţinut sînt stabilite de prezentul cod şi de alte legi – adică în limitele legale prevăzute de art. 27, 60 şi art. 240 din Codul de procedură civilă, enumerate mai sus.

În temeiul art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

În temeiul art. 240 alin. (3) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa își întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

Inițial instanța de judecată reține, că pentru justă soluționare a cauzei, pentru a nu aduce atingere fondului cauzei, reieșind din prevederile art. 185 alin. (1), lit. n), 186^1 alin. (2) CPC, a dispus că cererea privind excepția de tardivitate va fi examinată concomitent cu examinarea cauzei în fond.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) și alin (2) din Legea privind protecția mărcilor nr.38- XVI din 29 februarie 2008, orice persoană fizică sau juridică, alte entități interesate care au pretenții față de utilizarea unei mărci înregistrate ori solicitate spre înregistrare sînt în drept să inițieze acțiune în instanța judecătorească pentru a-și apăra drepturile și interesele legitime.

Sînt în drept să inițieze acțiune privind încălcarea unui drept exclusiv ori a unui interes legitim care decurge din dreptul exclusiv următoarele persoane: a) titularul mărcii; b) orice persoană autorizată să utilizeze marca înregistrată, în special licențiații în condițiile art.27 alin. (6); c) alte persoane fizice sau juridice care reprezintă titularul de drepturi.

Reieșind din materialele cauzei, cercetate în ședința de judecată s-a constat că, reclamanta The Puma SE Company, dispune de înregistrare pe teritoriul Republicii Moldova a mărcii cu *****, înregistrată la OMPI pentru clasele de produse și servicii 03, 18, 25, conform Clasificării de la Nisa, valabilă pe teritoriul Republicii Moldova până la data de 06.03.2022, fapt confirmat prin extrasul din baza de date a mărcii WIPO (f.d 27-28).

Potrivit răspunsului ***** din 16.01.2024, Serviciul Vamal a informat ÎCS „Turcu & Turcu" SRL despre acordarea asistenței vamale de protecția bunurilor desemnate cu mărcile de produs *****, *****, nr. *****, nr. *****, nr. *****, nr. *****A, nr. *****, nr. *****, nr. *****, nr. *****, nr. *****, nr. *****, ***** și nr. 1343965 pentru perioada 13.01.2024 – 12.01.2025, însă pentru marca (f.d. 29).

Prin notificarea ***** din 15.07.2024, Biroul Vamal Centru a comunicat reprezentantului reclamantei că în conformitate cu prevederile art. 364 alin. (1) din Codul vamal al Republicii Moldova și în baza dispoziției Serviciului Vamal Serviciului Vamal al Republicii Moldova nr. 19-D din 12.01.2024 cu privire la aplicarea de măsuri la frontieră pentru protecția proprietății intelectuale, organul vamal reține mărfurile susceptibile să aducă atingere drepturilor de proprietate intelectuală, mărfurile suspectate că aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală au fost reținute în data de 12.07.2024, la biroul vamal Centru, postul vamal CHIȘINĂU (PVI Petricani). Prezenta decizie se refera la: încălțăminte sport - 24 bucăți; marca comercială ***** (PUMA) data înregistrării 19.11.1976 a titularului de drept The Puma SE, precum și marca comercială ***** (f.d. 31, 90).

Prin notificare menționată supra, s-a solicitat reprezentantului titularului mărcilor înregistrate pe teritoriul Republicii Moldova să informeze Serviciul Vamal dacă mărfurile reținute aduc sau nu atingere drepturilor de proprietate intelectuală (f.d. 30).

Potrivit răspunsului *****din 07.08.2024, Serviciul Vamal către ÎCS „Turcu & Turcu" SRL că potrivit prevederilor ar. 64 alin. (8) și (9) din Codul Vamal nr. 95/2021, a remis copia petiției depusă de SC "Iuran & Co" SRL, împotriva

măsurilor de reținere a 24 perechi de încălțăminte sport tălpi exterioare din material de plastic, confirmate că aduc atingere dreptului de proprietate intelectuală a titularului The Puma SE (f.d. 31).

Actele dosarului confirmă că 24 perechi de încălțăminte sport tălpi exterioare din material de plastic; marca marca comercială ***** (PUMA), au fost importate în Republica Moldova de pârâta SC ”Iuran & Co” SRL, fapt confirmat prin actel prezentate în ședința de judecată de către intervenientul accesoriu.

Conform art. 2 din Legea nr. 38-XVI din 29 februarie 2008, marca este orice semn (vizual, sonor, olfactiv, tactil) care servește la individualizarea și deosebirea produselor și/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice.

În conformitate cu art. 3 al aceleiași Legi, drepturile asupra mărcii sînt dobândite și probate pe teritoriul Republicii Moldova prin: a) înregistrare în condițiile prezentei legi; b) înregistrare internațională conform Aranjamentului de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor din 14 aprilie 1891, denumit în continuare Aranjamentul de la Madrid, sau conform Protocolului referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor din 27 iunie 1989, denumit în continuare Protocolul referitor la Aranjament; c) recunoașterea mărcii ca fiind notorie.

Potrivit dispozițiilor art. 6 din Legea menționată, titular al mărcii este persoana fizică sau juridică ori grupul de persoane fizice și/sau juridice în numele căreia/căruia marca este protejată în conformitate cu prezenta lege. Drepturile dobândite prin înregistrarea mărcii în Registrul național al mărcilor se confirmă prin titlul de protecție - certificatul de înregistrare a mărcii.

Conform art. 9 alin. (1) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29 februarie 2008, înregistrarea mărcii conferă titularului dreptul exclusiv asupra acesteia. Titularul mărcii este în drept să interzică terţilor să utilizeze în activitatea lor comercială, fără consimţământul său: a) un semn identic cu marca pentru produse şi/sau servicii identice cu cele pentru care marca este înregistrată; b) un semn care, din cauza identităţii ori similitudinii cu marca înregistrată şi identităţii ori similitudinii produselor sau serviciilor acoperite de semn şi de marcă, generează riscul de confuzie în percepţia consumatorului; riscul de confuzie include şi riscul de asociere între semn şi marcă; c) un semn identic ori similar cu marca pentru produse şi/sau servicii diferite de cele pentru care marca este înregistrată când aceasta din urmă a dobândit un renume în Republica Moldova, iar persoana terţă, în urma folosirii semnului, fără motive justificate, profită de caracterul distinctiv ori de renumele mărcii sau le aduce atingere acestora.

Articolul 13 alin. (1) din legea menționată supra indică că titularul unei mărci înregistrate nu poate cere interzicerea utilizării de către alte persoane a acestei

mărci pe produse şi/sau servicii care au fost plasate pe piaţa Republicii Moldova de el însuşi ori cu consimţământul său.

În conformitate cu art.10 alin. (2) din Legea nr. 38-XVI din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, dreptul exclusiv asupra mărcii nu-i permite titularului să interzică unui terț să utilizeze în activitatea sa industrială sau comercială, în concordanță cu practicile oneste: a) propriul său nume sau adresa sa; b) indicațiile referitoare la specia, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, originea geografică, timpul fabricării produsului sau prestării serviciului, la alte caracteristici ale acestora; c) marca, în cazul când este necesar de a indica destinația unui produs și/sau serviciu, în special în calitate de accesoriu ori de piesă detașabilă.

Prin acțiunea înaintată, reclamanta solicită constatarea faptului că mărfurile reținute de Serviciul Vamal de la compania pârâtă SC ”Iuran & Co” SRL la data de 15.07.2024, și anume 24 perechi de încălțăminte sport tălpi exterioare din material de plastic, aduc atingere dreptului exclusiv asupra mărcilor The Puma SE ***** care aparțin companiei The Puma SE, prin urmare sunt contrafăcute**.**

În susținerea pretențiilor înaintate, reprezentantul reclamantelor a invocat că „*...nu poate fi pus la îndoială faptul, că pe produsele importate de compania pârâtă sunt aplicate mărci identice cu mărcile companiei reclamante, or faptul că acestea sunt identice, poate fi stabilit la o primă impresie pe care instanța de judecată o face la momentul examinării mărfurilor în litigiu. Din pozele de mai jos,* ***pe părțile laterale ale încălțămintei*** *importat de compania pârâtă este aplicat semnul* *, care este identic cu marca înregistrată Puma ce aparține companiei The Puma SE*.

În conformitate cu art.118 alin. (1) CPC*, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă* drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit dispozițiilor art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Chiar dacă, în accepțiunea reclamantului, mărfurile reținute de Serviciul Vamal de la pârâtă SC ”Iuran & Co” SRL la data de 15.07.2024, și anume 24 perechi de încălțăminte sport tălpi exterioare din material de plastic, aduc atingere drepturilor exclusive de proprietate intelectuală ale reclamantei înregistrate pe teritoriul RM, prin urmare sunt contrafăcute, acesta omite să prezinte probele confirmative în acest sens.

La caz, din probele prezentate la dosar, instanța de judecată este în imposibilitate de verifice dacă alegațiile acestuia corespuns realității.

Potrivit regulilor de probațiune, sarcina probei îi revine reclamantului în temeiul art. 117 alin. (1) și 118 alin. (1) CPC.

După intima convingere a instanței de judecată urmare cercetării multiaspectuale, complete, nepărtinitoare şi nemijlocite a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, instanța conchide că probele prezentate de reclamantele nu denotă temeinicia acțiunii, reieșind din considerentele expuse infra.

Potrivit prevederilor art. 117 alin. (1-3) CPC, (1) probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe în cauze civile *se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor*. (3) Probele obţinute cu încălcarea legii nu au putere de probaţiune şi nu pot fi puse de instanţă în temeiul hotărîrii.

Instanța de judecată notează că, reieșind din materialele cauzei, s-a constat faptul că, reclamanta The Puma SE Company, dispune de înregistrare pe teritoriul Republicii Moldova a mărcii The Puma SE cu *****.

Pozele introduse în textul cererii de chemare în judecată, în opinia instanței nu pot fi reținute ca probă, or din conținutul acestora nu se deduce, dată și locul efectuării pozelor respective.

Totodată, în ședința de judecată reprezentantul reclamantei a susținut că, a constatat că marfa este contrafăcută prin declarația acestuia, potrivit căreia titularul mărcii a informat că produsele reținute aduc atingere drepturilor de proprietate intelectuală aparținând The Puma SE, prin urmare sânt contrafăcute. (f.d. 31).

În opinia reprezentantului reclamantei, instanța urmează să pronunță o decizie favorabilă acestuia, în temeiul pozelor veridicitatea cărora nu poate fi confirmată și în temeiul propriului răspuns.

Instanța de judecată notează, că fapta invocată de către reclamanta nu poate constitui temei pentru degrevarea de probațiune și nici nu poate fi unicul temei de admiterea acțiunii în sensul formulat, iar argumentele expuse în cererea de chemare în judecată și în cadrul ședinței de judecată sunt declarative, devreme ce nu sunt confirmate prin probe și nu pot servi drept temei de admitere a acțiunii.

La caz, cumulul probelor atașate la cererea de chemare în judecată nu convinge instanța de judecată în temeinicia pretențiilor înaintate fața de compania pârâta.

Așadar, din moment ce probele și materialele dosarului nu sunt în măsură să înlăture aceste îndoieli, instanța conchide că pretenția reclamantului este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Mai mult, potrivit art. 364 alin. (5 și 6) din Cod vamal, Serviciul Vamal poate permite atât titularului de drept, cât și declarantului/deținătorului mărfurilor să examineze mărfurile în privința cărora a fost suspendată acordarea liberului de vamă sau cele reținute. (6) Serviciul Vamal poate preleva mostre de mărfuri susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală. La cererea titularului de drept, Serviciul Vamal îi poate furniza sau trimite acestuia mostre exclusiv pentru a fi analizate și pentru a facilita continuarea procedurii referitoare la mărfurile respective. Orice analiză a acestor mostre se efectuează pe răspunderea exclusivă a titularului de drept. Dacă mostrele nu sunt distruse, titularul de drept le restituie Serviciului Vamal la momentul finalizării analizei, cel târziu înainte de acordarea liberului de vamă sau de încetarea reținerii mărfurilor.

Astfel, reprezentantul reclamantei a avut suficient timp pentru a prezenta instanței de judecată, având și obligația pozitivă a probațiunii, în sensul art. 118 alin. (1) CPC, probe concludente şi admisibile, care să dovedească faptul că marfurile vizate în prezentul litigiu sunt contrafacute.

Se reţin ar fi plauzibile argumentele reprezentantului pârâtei, precum că nici în cadrul examinării cauzei de Serviciul Vamal, nici în la cererea de chemare în judecată nu au fost prezentate probe privind administrarea de către titularul mărcii, și demonstrarea prin probe suficiente și certe precum că SC ”Iuran & Co” SRL folosește marca comercială The Puma SE înregistrată în registrul național al mărcilor cu *****, încălcând astfel drepturile exclusive asupra mărcii PUMA prin importul articolului fără indicarea numărului și că acesta ar fi contrafăcută, la fel, nu a fost prezentată nici o probă care demonstrează că marca înregistrată de către compania The Puma SE se aseamănă cu cea importată de SC ”Iuran & Co” SRL și a dus atingere părții reclamante.

Or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziţia art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părţi.

În astfel de circumstanțe, instanța conchide că solicitarea titularului cererii cu privire la constatarea faptului că mărfurile reținute de Serviciul Vamal de la compania pârâtă SC ”Iuran & Co” SRL la data de 15.07.2024, și anume 24 perechi de încălțăminte sport tălpi exterioare din material de plastic, aduc atingere dreptului exclusiv asupra mărcilor PUMA ***** care aparțin companiei The Puma SE, prin urmare sunt contrafăcute, este neîntemeiată, lipsită de probațiune, iar în asemenea circumstanțe, altă soluție decât respingerea acțiunii înaintate nu este.

Instanța de judecată reține ca având caracter probant sondajul sociologic realizat de compania specializată ,,XPLANE RESEARCH”, probă administrată de către partea pârâtă în susținerea apărării sale. Deși partea reclamantă a solicitat respingerea acestei probe ca fiind nepertinentă, instanța respinge aceste obiecții și

reține studiul drept o probă științifică validă, fundamentată pe un eșantion reprezentativ de tip probalist, ce reflectă în mod fidel percepția grupului țintă de consumatori de încălțăminte sportivă.

Analizând conținutul sondajului sociologic menționat, instanța constată următoarele date de fapt esențiale pentru soluționarea cauzei că deși un procent masiv de 75% dintre respondenți cunosc brandul reclamantei (PUMA), reflectând notorietatea generală a acestei mărci pe piață, doar un procent nesemnificativ de 2% dintre respondenți au presupus sau au asociat încălțămintea reținută de Biroul Vamal Centru cu brandul Puma.

Această discrepanță majoră (între gradul de cunoaștere a mărcii autentice și capacitatea de asociere a produsului pârâtei cu această marcă) demonstrează, sub aspect sociologic și comercial, că elementele grafice prezente pe încălțămintea importată de pârâtă sunt suficient de distincte pentru a nu produce o confuzie în mintea consumatorului.

Instanța reține că riscul de confuzie este exclus în totalitate. Dacă într-un cadru experimental (online), unde respondenții au vizualizat direct imaginea pantofului, doar 2% au făcut o legătură eronată cu brandul reclamantei, cu atât mai mult la modul practic, în condițiile reale de piață, riscul de eroare dispare. Astfel cum corect a subliniat pârâta, în momentul achiziției din comerț, consumatorul de încălțăminte sportivă supune produsele unei analize vizuale mult mai minuțioase pe tejghea, fiind atent la detalii, textură, preț și elemente de branding specifice.

Mai mult, analiza comparativă a semnelor confirmă concluziile studiului sociologic: banda curbată albă aplicată pe încălțămintea pârâtei prezintă modificări structurale esențiale – fiind intersectată la mijloc de o altă bandă care o desparte în două segmente condiționate, ceea ce o diferențiază clar de linia curbată continuă și dublă ce constituie esența mărcii reclamantei.

Prin urmare, având în vedere că sarcina probei cu privire la existența riscului de confuzie îi revenea reclamantei în temeiul art. 118 CPC, iar aceasta a eșuat în a prezenta dovezi concrete sau expertize în acest sens. Sondajul sociologic administrat în cauză a demonstrat științific că 98% din publicul relevant **„nu”** asociază marfa pârâtei cu marca reclamantei.

Instanța constată că utilizarea semnului grafic de către pârâtă nu întrunește elementele constitutive ale faptei ilicite de contrafacere sau de încălcare a drepturilor exclusive. Luând în calcul rezultatele incontestabile ale sondajului care infirmă existența riscului de confuzie sau asociere, instanța apreciază acțiunea ca fiind vădit neîntemeiată.

Totodată instanța de judecată conchide, că pretențiile reclamantei cu privire constatarea faptului, că mărfurile importate de compania pârâtă „IURAN & Co ” SRL, în cantitate de 24 perechi de încălțăminte reținute pe data de 15.07.2024 de

biroul vamal Centru, încalcă drepturile exclusive privind marca combinată, individuală , ***** înregistrată pentru produsele din clasele 25 - conform Clasificării de la Nisa, titular de drepturi compania PUMA SE, prin urmare sunt contrafăcute; interzicerea importului neautorizat de către compania pârâtă „IURAN & Co" SRL, a mărfurilor acoperite de marca ***** în cantitate de 24 de perechi de încălțăminte reținute pe data de 15.07.2024 de biroul vamal Centru; obligarea companiei pârâtă „IURAN & Co" SRL, la plata daunelor morale companiei reclamante PUMA SE în mărime de 24 000 lei; obligarea companiei pârâtă „IURAN & Co" SRL, de a publica în presă, pe cheltuiala sa, a dispozitivului hotărârii judecătorești, în două publicații de circulație națională; obligarea companiei pârâtă „IURAN & Co" SRL, la plata cheltuielilor de judecată în valoare de 15 000 lei; obligarea companiei pârâtă „IURAN & Co" SRL, de a iniția procedura de distrugere a mărfurile acoperite de marca ***** în cantitate de 24 de perechi de încălțăminte reținute pe data de 15.07.2024 de biroul vamal Centru, prin depunerea declarației de distrugere la Serviciul Vamal, precum și de a suporta toate cheltuielile de depozitare, manipulare și de păstrare a mărfurilor sub supraveghere vamală, precum și cheltuielile de distrugere sau alte cheltuieli aferente ori similare, urmează a fi respinse, urmând soarta pretenției principale, care la caz a fost respinsă, deoarece acestea constituie pretenții subsecvente.

Pornind de la pretențiile adresate judecății, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată conchide de a respinge acțiunea depusă de The Puma SE Company împotriva SC "Iuran & Co" SRL, intervenient accesoriu Serviciu Vamal cu privire la constatarea faptului că mărfurile sunt contrafăcute, interzicerea importului, repararea prejudiciului moral, publicarea dispozitivului hotărîrii din cont propriu, compensarea cheltuielilor judiciare și obligarea la inițierea procedurii de distrugere a mărfurilor, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art.art. 94, 96, art. 236-241 CPC, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge acțiunea înaintată de The Puma SE Company împotriva SC "Iuran & Co" SRL, intervenient accesoriu Serviciu Vamal cu privire la constatarea faptului că mărfurile sunt contrafăcute, interzicerea importului, repararea prejudiciului moral, publicarea dispozitivului hotărîrii din cont propriu, compensarea cheltuielilor judiciare și obligarea la inițierea procedurii de distrugere a mărfurilor, ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecătorul /semnătura/ Angela CIUBOTARU
Copia veridică